

Jan Váchal

Paní Fantomasová se zlobí

aneb

zločin v Muzeu čerstvého umění

Ztřeštěná krimikomedie

© Jan Váchal, 2012

Obsazení:

Fantomas
též majitel plantáží baron Manuel Rodrigo von Makču Pikču

Fantomasová
též stínová ministryně pošt Isabela van der Blond

Komisař Giuseppe de La Lupa

Profesor policejních nauk Joachim Šnel Langsam

Fantomasův asistent Kranke

Fantomasové kamarádka Minerva Kešu

Ředitelka muzea Zlatana Platinová

Generál Silvestr K. Štelung

Redaktorka Lucy

Redaktor Roy

Vrátná Anet Šlofiková

Dovozce pizzy

Osoby ředitelka, redaktorka, redaktor, vrátná a dovozce pizzy mohou být podle potřeby souboru obsazeny jak hercem, tak herečkou. Role vrátné a dovozce pizzy může hrát i jiná postava.

Hru lze inscenovat tak, že role redaktorů, vrátné a dovozce pizzy lze nahradit a tak snížit počet herců.

OBRAZ č. 1

(Na kraji jeviště stojí stůl s nápisem TV ŠOK. Přicházejí dva redaktori. Zní znělka.)

Redaktorka: Dobrý den, vážení diváci, vítáme vás u ranních zpráv TV ŠOK.

Redaktor: Dnes vám zprávy přináší Lucy a Roy.

Redaktorka: A začínáme zprávami z domova. Letošní státní maturity nesložilo 100 % všech studentů. Na důvod, proč letos neuspěl ani jeden maturant, jsme se zeptali na ministerstvu školství.

Redaktor: Mluvčí ministerstva školství Květomluva Přímá nám sdělila, že na vině je výběrové řízení, v němž byla pro přípravu maturitních otázek vybrána nejlevnější firma. To vysvětluje, proč byly letos všechny maturitní otázky v rumunštině.

Redaktorka: Mluvčí ministerstva školství se všem studentům tímto omlouvá a věří, že budou mít při reparátu za rok více štěstí.

Redaktor: Naše televize se dotázala také přímo ministra školství, zda se neobává situace, že se mu začnou hromadit maturanti, když spolu s letošními neuspěli opět ani ti loňští. Ministr školství nám odpověděl, že on maturitu také nemá, tak vo co jde.

Redaktorka: Ze světa. Němečtí poslanci si v Bundestagu odhlasovali, že všichni Němci budou pracovat do devětadevadesáti let. K posunutí hranice odchodu do důchodu kancléřka pro media uvedla, že toto opatření je nezbytné, jinak by totiž Německo už nebylo schopno ufinancovat Evropskou unii. Výjimku z tohoto rozhodnutí dostali pouze horníci, kteří budou fárat jen do šestadevadesáti.

Redaktor: Z kultury. Památkový úřad označil stav sbírek uměleckých předmětů na českých hradech a zámcích za vyvážený. Tato slova potvrdilo i ministerstvo vnitra. Podle statistik se letos poprvé počet ukradených uměleckých předmětů vyrovnal počtu předmětů loni nenalezených.

Redaktorka: A perlička na závěr dnešních zpráv. Přestože známý zločinec a padouch světového formátu, kterého veřejnost zná pod jménem Fantomas, o sobě již nějakou dobu nedal vědět, jeho úhlavní

nepřítel komisař Giuseppe de La Lupa se dnes naopak znovu hlasitě ozval. Na tiskové konferenci opět vyhlásil, že je Fantomasovi na stopě a že, citujeme: komisař je přesvědčen, že Fantomas bude co nevidět dopaden a za pomoci plastických chirurgů odmaskován.

Redaktor: Jen připomínáme, že takovýchto prohlášení učinil komisař jen v tomto roce již dvaosmdesát, čímž překonal svůj vlastní rekord z roku 2004. Vzhledem k tomu, že rok zdaleka ještě neskončil, je zjevné, že komisař nasadil k trháku.

Redaktorka: V této souvislosti má naše televize pro komisaře jednu dobrou radu. Prosím, Royi.

Redaktor: Vážený pane komisaři, Fantomas není důchodová reforma. Ten nepočká.

(Oba redaktoři odcházejí. Zní znělka.)

OBRAZ č. 2

(Fantomasovo doupě. Vzhledem k tomu, že většina scén se odehrává v muzeu, tak Fantomasovo sídlo by mohlo být vytvořeno tak, že scéna s muzeem je něčím překryta, např. jinou oponou nebo látkovými přehozy apod. Fantomasovo sídlo samo může vypadat dost bizarně.)

(Fantomas přichází v typické zelené masce.)

Fantomas: Ano, jsem to já. Fantomas. Ha ha ha ha ha.

Fantomasová: (Stojí vzadu za ním). Už jsi vynes to smetí?

Fantomas: (Rozkucká se.) Já nemůžu vynášet smetí. Co kdyby mě někdo viděl u kontejneru.

Fantomasová: No bóže!

Fantomas: (Mávne rukou.) Jsem to já, Fantomas, a brzo se stanu vládcem tohoto světa.

Fantomasová: To určitě. Ty budeš vládce tohoto světa a já ho budu uklízet. Tak na to rychle zapomeň.

Fantomas: Tomu ty nerozumíš. Mám poslání.

Fantomasová: No jasně. Tomu já přece nemůžu rozumět. Já jsem jen obyčejná ženská, která je dobrá tak akorát, aby ti prala ty tvoje zelený masky.

Fantomas: Každý muž má svoje poslání.

Fantomasová: Myslíš třeba jako císař Julius Caesar?

Fantomas: Jasně. (Kyne rukou.)

Fantomasová: Nebo Napoleon Bonaparte?

Fantomas: Tak, tak. (Ruku si dá pod kabát.)

Fantomasová: Nebo Václav Klaus?

- Fantomas:** Kdo to je?
- Fantomasová:** Stejněj snílek jako ty.
- Fantomas:** Já jsem nejslavnější zločinec všech dob. Moje kousky vyražejí dech všem lidem po celém světě. Mě znají už malé děti v mateřských školkách, protože ani jejich hračky si přede mnou nemůžou být jisté.
- Fantomasová:** A co z toho? Nemáš ani zdravotní pojištění, a kdyby se ti něco stalo, tak na vdovský důchod můžu klidně zapomenout.
- Fantomas:** Loupež, miláčku, to je umění. Každý můj lup je originální, překvapivý a vysoce kreativní počin. Já jsem svého druhu umělec.
- Fantomasová:** Něco ukrást není žádný umění. To bych zvládla taky. A mnohem líp.
- Fantomas:** Ha, ha, ha.
- Fantomasová:** Tak víš co, drahý, vyzkoušíme to. Schválně kdo s koho. Fantomas kontra Fantomasová. (Vezme si noviny.) V dnešních Timesech píšou, že o víkendu bude v Muzeu čerstvého umění k vidění velmi vzácná poštovní známka Zelený Mauricius. A víš, kdo má na starosti její ochranu? Komisař de La Lupa. Osobně.
- Fantomas:** Ty chceš ukrást tu známku?
- Fantomasová:** Jasně.
- Fantomas:** Ale miláčku, vždyť ty bys ji nedokázala ani olíznout.
- Fantomasová:** Ta bude pryč tak rychle, že se celá zpotí. Ani ji nezahlídněš.
- Fantomas:** Celej se třesu strachy. Jak tě znám, tak se ti u toho muzea nepodaří ani zaparkovat.
- Fantomasová:** Proč mám takový dojem, že máš strach?
- Fantomas:** Nebojím se tebe ani toho komisaře!
- Fantomasová:** Rozštípnu vás oba. Znamka bude moje a navíc tvůj skalp. Teda kdybys nějaký měl.

Fantomas: Nakonec proč ne. Aspoň se trochu pobavím. (Odchází.) Jdu si trochu zdřímnout, miláčku, protože na tenhle víkend se vůbec nepotřebuju připravovat. Zvládnou to levou zadní.

Fantomasová: (Fantomasová zůstala sama. Zametá a mumlá si pro sebe.) Já mu dám domácí puťku. Si myslí, že je něco extra. Jenže není! (Volá za Fantomasem.) Krást dneska umí každej. Se koukni na parlament.

(Přichází její kamarádka.)

Kamarádka: No nazdar. Tvá nejlepší kamarádka tě přijde navštívit a ty se tváříš jako nejmůrovitější ze všech mūr.

Fantomasová: Ale našťval mě starej.

Kamarádka: Málo krade?

Fantomasová: Ale ne. Loupí tak, že už to ani nemáme kam dávat.

Kamarádka: Tak něco ukrad tobě?

Fantomasová: Někde cvičit musí.

Kamarádka: Tak co se stalo?

Fantomasová: Jen mi vadí, že se tu všude kolem válí jeho přerostlý ego. Pořád o něj zakopávám. Potřebuju mu trochu srazit hřebínek.

Kamarádka: Co já bych za to dala. Ten můj je pořád samá dobročinnost, samá nadace. Po letech, co jsem strávila v cizinecké legii, je to strašná nuda. Už si ani nepamatuju, kdy jsem naposledy někoho zabila.

Fantomasová: Chudinko.

Kamarádka: Nemáme to holt lehký, holka.

Fantomasová: Hele, co děláš přes víkend?

Kamarádka: Nic. Koloušek není doma. Zase někde vaří guláš pro bezdomovce. Možná půjdu na Spartu fandit Slavii. Z toho je vždycky pořádná rvačka. Nechci vyjít z formy.

Fantomasová: Kašli na to. Vsadila jsem se s manželem, že o víkendu ukradnu známku Zelený Mauricius dřív než on. Co kdybys do toho šla se mnou.

Kamarádka: To je bomba!

Fantomasová: Vlítne tam a vypálíme mu rybník.

Kamarádka: Platí.

Fantomasová: Tak fajn. Víš co? Půjdeme teď do kuchyně a upečeme plán.

(Odcházejí.)

(Z druhé strany přichází Fantomasův asistent a čeká na Fantomase. Ten po chvílce přichází také.)

Asistent: Dobrý den, pane.

Fantomas: A vida, můj asistent. Něco nového, Kranke?

Asistent: Dnešní noviny, pane. (Drží několik výtisků novin.)

Fantomas: Píší něco o mně.

Asistent: Zajisté. Bulvár Daily Stoka se zmiňuje o vaší poslední krádeži v klenotnictví v City. Uznávají sice, že krádež šperků byla brilantní, ale jinak prý byla bez nápadu, lehce nudná, jako přes kopírák. Žádají pro své čtenáře něco originálního.

Fantomas: Originálního? Co jako?

Asistent: Zmizení egyptských pyramid nebo krádež Eiffelovy věže.

Fantomas: Já jsem Fantomas! Ne Copperfield.

Asistent: Přesto asi budeme muset inovovat, pane. Bez médií se neobejdeme.

Fantomas: To se lehko řekne, ale hůř udělá. Musel bych provést něco, co by všem lidem doslova vyrazilo dech.

- Asistent:** Zvyšte jim daně.
- Fantomas:** Snad až budu tím vládcem světa. Co tam máte dál?
- Asistent:** Tisková agentura Ježkovy oči se veze na podobné vlně, pane. Píší, že už nejste, co to bývalo. Drobné krádeže typu britské korunovační klenoty už nikoho nezajímají. Dokonce ani královskou rodinu. A lifestylový časopis Šťastní a bohatí dokonce rovnou spekuluje o vašem zdraví.
- Fantomas:** Proč?
- Asistent:** Prý jste se jim minule zdál málo zelený.
- Fantomas:** Chválil mě vůbec někdo?
- Asistent:** Tradičně dětský časopis Krimi pro mimi. Podle nich jste pořád tuťu ňuňu. Děti vás dokonce zvolily za nejlepšího z Teletubbies.
- Fantomas:** No a co? Mám prostě fanoušky napříč generacemi.
- Asistent:** Tradičně pochvalně o vás píše také časopis Přátelé šlohu. A sympatie vám vyjadřují i milovníci zelené barvy v Greenpeace. (Listuje novinami.) Jinak už nic.
- Fantomas:** To je bída. Budeme muset skutečně vymyslet něco nečekaného, bombastického. Něco, co opět vystřelí mé jméno na první stránky všech novin v mnoha palcových titulcích. Ale nejdřív, milý Kranke, musíme ještě odvést jednu prácičku. Znáte známku Zelený Mauricius?
- Asistent:** Jistě, pane. Zámka v hodnotě tří penny. Do oběhu se dostala roku 1847 spolu s Modrým Mauriciem za dvě penny a Červeným Mauriciem po jedné penci. Zelený Mauricius byl považován dlouho za ztracený. Existuje pouze jeden jediný kus. Byl náhodně objeven zcela nedávno.
- Fantomas:** Tak to je náš cíl.
- Asistent:** Mohu se zeptat proč?
- Fantomas:** Ale taková rodinná nepříjemnost. Lapálie. Nic vážného. Moje paní tvrdí, že ji dokáže otočit dřív než já.

(Asistent takticky mlčí.)

Fantomas: Máte povoleno se smát.

Asistent: Mám-li říct svůj názor, tak proti vám nemá šanci. Svádí předem prohraný boj. Ale je to dost výbušná situace, pane.

Fantomas: Já vím. Bude zuřit, a to moje paní umí. Tisíc policejních komisařů v patách a dvakrát tolik inspektorů by mi bylo fakt milejších. Nic naplat. Už jsem souhlasil. Musí dostat lekci, kdo je tady pánem.

Asistent: Vaše statečnost mne nepřestává udivovat, pane. Jste inspirací pro všechny ženaté muže.

Fantomas: Děkuji. A nyní se půjdeme připravit, milý Kranke. Vzhůru do laboratoře.

(Oba odcházejí.)

OBRAZ č. 3

(Je zatažená opona, aby se sídlo Fantomase mohlo změnit v Muzeum čerstvého umění. Na předscénu přichází Fantomas ještě v masce a asistent. Ten nese židli a postaví ji tak, aby na ní Fantomas mohl sedět zády k divákům.)

- Fantomas:** (Fantomas se posadí na židli tak, aby byl bokem k divákům. Asistent stojí u něho.) Je všechno připraveno, Kranke? Krádež poštovní známky je sice prkotina, ale nechci nic zanedbat.
- Asistent:** Jistě, pane. Vše potřebné je odzkoušeno, zabaleno a poctivě napěchováno do tří kamiónů.
- Fantomas:** Do tří?
- Asistent:** Ano. Tentokrát беру jen to nejdůležitější.
- Fantomas:** Výborně. Nerad bych byl nápadný. (Fantomas se otočí na židli zády k divákům a chová se, jako by byl před zrcadlem. Sundá si zelenou masku a rukama si upravuje obličej, jako by na něm měl novou masku, novou tajnou identitu, pod kterou chce loupit. Pak vstane a otočí se k divákům.) Tahle maska se mi fakt povedla.
- Asistent:** Jako vždy.
- Fantomas:** Tahle je ovšem nový vylepšený model, Kranke. Nehrozí u ní nebezpečí nečekaného prozrazení. Na rozdíl od těch minulých tahle nejde jen tak lehce stáhnout.
- Asistent:** Jak se vám to podařilo, pane?
- Fantomas:** Vteřinovým lepidlem.
- Asistent:** Ještě že jste mi to připomněl, pane. Radši s sebou přibalím pár lahví ředidla.
- Fantomas:** (Stále si kontroluje masku. Tahá se za tváře, za nos, za uši.) Jsem spokojen. Masku je dokonalá a navíc jsem v ní neodolatelný fešák.
- Asistent:** Božíčku.

Fantomas: Kranke, vyrazíme. Komisař de La Lupa a Zelený Mauricius nás už netrpělivě čekají.

Asistent: Až po vás, mistře.

(Odcházejí. Asistent odnáší židli. Z druhé strany přichází Fantomasová a kamarádka.)

Kamarádka: Já se tak těším. Konečně zase zažiju velké dobrodružství. Naposledy jsem se pořádně pobavila, když jsem seděla v base.

Fantomasová: Ty jsi byla ve vězení?

Kamarádka: Ale jen dva dny. Po příchodu jsem tam nasadila tak tvrdý režim, že dozorcí sami vykopali tunel, aby mohli přede mnou utéct.

Fantomasová: Asi jsi byla pěkný číslo.

Kamarádka: To bys koukala, jak velitel tý věznice ječel, když jsem ho tím tunelem táhla zpátky za nohu. Cha.

Fantomasová: No jo, chlapi. Nic nevydržej.

Kamarádka: Tenhle víkend si spolu pěkně užijeme.

Fantomasová: Nejdřív práce, potom zábava.

Kamarádka: Jasně. Ukradneme tu známku, zesměšníme každého, koho potkáme, a nakonec si dáme kafičko a něco sladkýho. Za odměnu.

Fantomasová: Máš všechno?

Kamarádka: (Začne se hrabat v kabelce.) Jistě. Klíče, kapesník, zrcátko, boxer, pistole, druhá pistole, třetí pistole, rtěnka. Ne, to je tlumič na tu pistoli. Tohle je rtěnka. Mám všechno. A ty?

Fantomasová: Mám pořádný vztek, a to mi úplně stačí.

Kamarádka: Jsem zvědavá, jak se bude tvůj manžilek tvářit, až mu tu známku vyfoukneme přímo před nosem.

Fantomasová: Nejspíš bude zelenej vzteky.

Kamarádka: Jóóó!

Fantomasová: (Koukne na hodinky.) Radši pojd', nebo nám nakonec ještě ujede autobus. (Obě odcházejí.)

OBRAZ č. 4

(Muzeum – jeviště představuje Muzeum moderního umění – obrazy, plakáty, sochy, ale i různé další předměty rádo by moderně umělecké.)

(Přichází komisař, profesor, generál.)

Komisař: Pánové, tak tohle je naše budoucí místo činu. Zde Fantomase konečně dopadneme. Jako že se de La Lupa jmenuje.

Generál: Komisaři, Fantomas pracuje v muzeu?

Profesor: Nikoliv. My ho sem vylákáme, generále.

Komisař: Můj geniální plán ho sem vyláká, profesore. Nabízím mu tučnou kořist. Tomu neodolá.

Generál: (Rozhlíží se.) Bude dost těžké najít něco, co ještě neukradl.

Komisař: Nejde o to co, ale komu.

Profesor: Klasika. Osmý pád – ukradativ. Komu co?

Komisař: Chci, aby Fantomas ne tušil, ale věděl, že je to past. Aby věděl, že vzácná známka Zelený Mauricius je jen vějička. Tomu neodolá. Bude mě chtít zesměšnit.

Generál: A jak zní ten plán?

Komisař: Nad pasti postavíme ještě jednu past. Fantomas se té první vyhne a ve druhé uvízne.

Profesor: Past v pasti.

Generál: Sýr v sýru.

Komisař: Jednoduché, ale geniální.

Generál: Asi jo. Kdyby to bylo primitivní, tak bych tomu rozuměl.

Komisař: Buďte v klidu, generále. Dostanete to rozkazem.

Generál: To se mi ulevilo.

Komisař: Takže pánové, kostky jsou vrženy. Profesore, vy a vaši lidé hlídáte uvnitř muzea. Generále, vy vně.

Generál: Kde?

Komisař: Tam, co prší.

Generál: Aha.

Komisař: Heslem dne je ostražitost. Fantomas může být kdekoliv a v komkoliv. Pánové, mějte oči, uši a nozdry otevřeny.

(Všichni si plácnou dlaněmi, generál naznačuje, že ho to bolí. Pak odcházejí.)

(Z druhé strany přichází ředitelka s paní Fantomasovou a kamarádkou.)

Ředitelka: Expozice našeho muzea se vám jistě budou líbit, paní ministryně. Co líbit? Budete nadšená.

Fantomasová: Už teď jsem plně unešená, paní ředitelko.

(Z druhé strany vchází Fantomas s asistentem.)

Fantomas: Zdravím vás, milé dámy.

(Asistent se uklání.)

Ředitelka: Ráda vás vidím, pane barone. Dovolte, abych vám představila stínovou ministryni pošt ostrova Alcatraz madam Isabelu van der Blond a její přítelkyni, jinak stínovou velvyslankyni u nás, Její Excelenci Minervu Kešu.

Fantomas: Velmi mě těší, že vás poznávám. (Oběma políbí ruku.)

Ředitelka: Zdvořilost sama, že, dámy. Tento džentlmen je pohledný a velmi bohatý majitel jihoamerických plantáží baron Manuel Rodrigo von Makču Pikču. Znamý filantrop, filosof, filolog, filharmonik a filatelista. A tento džentlmen je jeho tajemník a poskok Kranke.

Fantomasová: Filharmonik a filatelista? Fakt ftičné. Pan baron má fištrón.

(Fantomas se kroutí.)

Ředitelka: Paní stínová ministryně se přijela podívat na Zeleného Mauricia. Ráda by ho získala pro své stínové poštovní muzeum.

Fantomas: Dost pochybuji, že by mělo stínové ministerstvo pošť tolik peněz.

Ředitelka: A to byste se divil, milý barone. Víte, kolik peněz se dnes točí ve stínové ekonomice?

(Fantomasová udělá dlouhý nos na Fantomase, když se ředitelka nedívá.)

Ředitelka: Ostatně jisté to ale, paní ministryně, opravdu nemáte. Tady pan baron má o koupi této vzácné známky také velký zájem.

Fantomasová: Zájem, to on by měl. To určitě, ale má smůlu.

Fantomas: Nejsm zvyklý prohrávat.

Fantomasová: Bude mi ctí, balvane. Totiž barone.

Ředitelka: No abych řekla pravdu, tak jisté to nemá ani jeden z vás. Jsou tu i jiní zájemci. Například dnes nečekaně přijel ze Španělska velmi bohatý obchodník Juan Martínéz de Sylva Gruz. Tento seňor vydělal obrovské jmění na prodeji letadel Casa. Do nějaké tramtárie ve Střední Evropě. A to ani pořádně nelítaj.

Fantomas: Pro samé zájemce není kam plivnout. (Otočí se k Fantomasové.) Zjevně tu bude hodně zklamaných lidí.

Ředitelka: Omluvíte mě, prosím, musím se ještě přivítat s dalšími hosty. (Odchází.)

Fantomas: Jsem překvapen, drahá, že si sem vůbec dorazila. Jak jsi vůbec našla cestu ven z kuchyně?

Fantomasová: Snadno. Stačilo jít podél tvýho špinavýho prádla.

Fantomas: Vzdej to. Já jsem profík.

Fantomasová: A taky filatelista amatér.

Fantomas: Ta známka bude moje, než bys řekla švec.

Fantomasová: Bude moje, dřív než bys řekl popokatepetl.

Fantomas: To je nějaký nový prášek?

Fantomasová: Připrav se na ostudu, miláčku, jakou svět ještě neviděl.

Fantomas: Bojím, bojím.

Vrátná: (Vchází vrátná muzea a má v ruce dopis. Ten vzápětí nečekaně vrazí Fantomasovi do ruky.)

Mohl byste ten dopis dát komisaři? Já musím zpátky do vrátnice.
(Hned zmizí.)

Fantomas: (Volá za ní.) Já nejsem žádný portýr!

(Prohlíží si dopis.) Velevážený komisař, señor Giuseppe de La Lupa, do vlastních rukou. To by mi ještě scházelo dělat tomu kašparovi poskoka.

(Dopis dá asistentovi, ten neví, co s ním, tak ho dá kamarádce a ta ho dá Fantomasové.)

Fantomasová: Co já s ním?

Fantomas: Doruč ho. Jsi přece stínová ministryně pošt.

Fantomasová: Toho bohdá nebude, aby ministryně pracovala. Podle vrátné jsi nejdůvěryhodnější osoba ty.

(Pošle dopis přes kamarádku a asistenta zpět. Fantomas ho nepřijme. Asistent ho předá zpět kamarádce, ale od té ho Fantomasová taky nepřijme. Pak si ho kamarádka a asistent párkrát ještě předají mezi sebou. Nakonec asistent, když mu dopis znovu podává, uchopí kamarádku za ramena a otočí jí o 180 stupňů a ta tak dopis nečekaně předá Fantomasové.)

Fantomasová: (Jde doprostřed jeviště a tam dopis upustí na zem.) Tvůj kámoš.

(Fantomas chce něco namítnout, ale ozve se asistent.)

Asistent: Ssss, pozor!

(Vchází komisař.)

Komisař: Děje se snad něco?

Fantomas: (Ukáže na zem.) Přišel vám doporučený dopis, komisaři.

Komisař: A, děkuji vám, barone. (Sebere ho a dívá se do něj).

(Všichni zatím pomalu odcházejí. Fantomas s asistentem na jednu stranu a Fantomasová s kamarádkou na druhou.)

Komisař: A vida. Konečně přišla ta známka. Zelený Mauricius je zde, přátelé!

(Všichni ztuhnou, pomalu se otáčejí a nevěřičně hledí na komisaře.)

Komisař: (Chvilku kouká do obálky, pak do stropu, pak zase do obálky.)

Oni mi sice říkali, že to pošlou letecky... (Kouká do stropu.) Ani jsem neslyšel, že proletěli... Neuvěřitelné, že se strefili přesně sem. To je ale koneckonců jedno. Hlavně že může začít vernisáž. Omluvíte mě, musím zajít za ředitelkou. (Odchází.)

Fantomas: (Po chvilce.) To by bylo moc jednoduché.

Fantomasová: Jo. Příliš snadné.

(Všichni povýšenecky odcházejí se zdviženými nosy.)

OBRAZ č. 5

(Na scéně jsou všichni herci, z reproduktoru zní hudba a nakonec i slavnostní hlas.)

Dámy a pánové, přivítejte ředitelku Muzea čerstvého umění slečnu Zlatanu Platinovou.

(Všichni tleskají. Ředitelka jde do středu, klaní se a nakonec si rukou zjednává klid.)

Ředitelka: Dámy a pánové, milí hosté, děkuji vám za milé přijetí a co nejrdečněji vás vítám v našem muzeu, které je vpravdě světovým unikátem. Naše muzeum jako jediné na světě prezentuje výhradně čerstvé umění. Vystavuje pouze umělecká díla tři, maximálně pět dní od doby, kdy byla vytvořena. Jsme jediné muzeum, kam můžete přijít každý víkend a nikdy neuvídíte stejné exponáty. Možná si teď, milí přátelé, kladete otázku, proč zrovna naše muzeum dnes prezentuje poštovní známku, která je z roku 1847. Dobrá otázka. Také je moje. Nuže, důvodem je, že muzeum občas rádo udělá něco kontrastního. Provokace přece k umění patří. Knížák by mohl vyprávět.

(Potlesk.)

Ale už dost zdlouhavého úvodního projevu. Vy jste sem dozajista přišli především kvůli známce Zelený Mauricius. Ta je již připravena ve vedlejší sále a čeká jen na vaši pozornost. Po vernisáži bude známka opět uložena do trezoru a bude čekat na aukci, které, jak doufám, se zúčastníte.

(Šum v sále.)

Protože kapacita sálu je poměrně malá, můžete si zatím zpříjemnit čekání prohlídkou ostatních muzejních sálů nebo navštívit další pozoruhodnost našeho unikátního muzea. Jelikož naše expozice vystavuje pouze čerstvé umění, jako určitý protiklad tomu jsme pojali možnost občerstvení. V přízemí muzea jsme proto pro naše návštěvníky otevřeli cukrárnu Second hand. Přece jenom k nám často chodí i rodiny s dětmi a po čerstvém umění přijde každému k chuti něco odleželého.

Drazí přátelé, tímto považuji vernisáž za zahájenou.

(Opět hraje hudba, zní potlesk a všichni se rozcházejí.)

OBRAZ č. 6

(Ke stolu TV Šok přicházejí redaktoři.)

Redaktor: Vážení diváci, vítáme vás u odpoledních zpráv TV Šok. Dnes s

Redaktorka: Lucy a Royem.

Redaktor: Dnes v poledne byla v Muzeu čerstvého umění zahájena vernisáž vzácné poštovní známky Zelený Mauricius. Znáмка je uložena za trojitým bezpečnostním sklem, obklopena ozbrojenými strážci a na její bezpečnost osobně dohlíží komisař de La Lupa. O prohlídku je obrovský zájem, jak ze strany kupců, tak chudé veřejnosti.

Redaktorka: Tento zájem ovšem považuje za humbuk historik umění a soudní znalec v oboru filatelie doktor Zoubek, který se domnívá, že Zelený Mauricius je ve skutečnosti méně vzácný Červený, který ještě neuzrál.

Redaktor: Z domova. Policie dnes požádala poslaneckou sněmovnu o zbavení imunity dalšího poslance. Kdy k tomu dojde, se ovšem neví, protože policie nemá dostatek aut, aby mohla najednou z vazebních věznic svézt na jedno místo všechny členy imunitního výboru. Zvažuje se proto korespondenční jednání. Předseda sněmovny se k tomuto problému odmítl z pankrácké věznice vyjádřit. Jeho mluvčí na Borech mlčí.

Redaktorka: S letní okurkovou sezonou se opět objevují neuvěřitelné zprávy, jako jsou kruhy v obilí nebo zahlédnutá UFA. Tentokrát se nám ozval jeden náš divák ze šumavského pralesa a tvrdí, že na vlastní oči zahlédl neúplatného fotbalového rozhodčího. Zprávu nelze ověřit z nezávislého zdroje, takže nejspíš půjde o kachnu. Hodně lidí věří, že takový rozhodčí někde existuje, ale ještě ho nikdo nikdy neviděl.

Redaktor: I když to se kdysi říkalo také o Yettim, a přitom ti dneska v

Himálaji provozují řetězec rychlého občerstvení McLišejník.

Redaktorka: A na závěr tady pro vás máme naši oblíbenou rubriku – Japonec nakonec. S výraznou převahou hlasů hned v prvním kole prezidentských voleb zvítězil Tomio Okamura.

OBRAZ č. 7

(Vchází Fantomas a asistent.)

Fantomas: Konečně máme klid na pořádnou práci. Vernisáž skončila a ten zelený trpaslík je pod zámkem.

Asistent: (Usměje se.) Ne na dlouho, pane.

Fantomas: Je náš robotický vykradač trezorů připraven, Kranke?

Asistent: Jistě. Připraven a nažhaven.

Fantomas: Jak jste ho sem vůbec dostal?

Asistent: To nebylo těžké. Přivezl jsem ho sem jako nový exponát. Poeticky jsem ho nazval metalické něco v něčem v protikladném souznění s ničím bez ničeho. Ale ve skutečnosti je to vylepšený starý známý Kraken007.

Fantomas: Ředitelka by nejspíš koukala, co ta plechová bedna všechno umí.

Asistent: Svět ještě nic takového neviděl, pane. Moderní technologie, super čipy, laserové navaděče, prostorová čidla, magnetické úchyty, kamerový systém v HD rozlišení, gyroskopy, kompas, MP přehrávač a špičková elektronika značky Tesla.

Fantomas: Tak tomu říkám rajská hudba.

Asistent: Mám ho vypustit?

Fantomas: Ještě ne. Pro jistotu poslední kontrola. Co napájení?

Asistent: Pět set dvacet šest tužkových baterií. Z důvodu utajení jsem je poslední tři měsíce kupoval na různých místech maximálně po dvou.

Fantomas: Co ten trezor?

Asistent: Tak to je špička v oboru. Mnohonásobné jištění. Hlavní zámek je uprostřed a otevírá ho kombinace dvanácti čísel. (Ukazuje na prsa.) Kontra zámek je níž a potřebuje správnou kombinaci deseti

písmen. (Ukazuje na břicho.) Vlevo nahoře (Ukazuje na levé rameno.) je snímač oční duhovky a vpravo (Ukazuje na pravé rameno.) je snímač otisků prstů. A vzadu na spodní části trezoru (Ukazuje na svůj zadek.) je snímač otisku rtů.

Fantomas: Co cesta k trezoru?

Asistent: Z garáže světlíkem do třetího patra a pak chodbou až do ředitelčiny kanceláře.

Fantomas: Navigace?

Asistent: GPS. (Vyndá krabičku z kapsy a zapne ji.)

GPS: (Monotónní hlas.) Vyjed' tři patra nahoru a zahni vlevo. Po deseti metrech zahni vpravo. Po sedmi metrech vykopni dveře. Po třech metrech zlikviduj strážce a zahni vlevo. Po pěti metrech rozpárej trezor.

Fantomas: Známká se nesmí zničit!

Asistent: Bez obav, pane. Trezor otevřou dva protiběžné laserové kotouče. Tím, že jdou proti sobě, se jejich účinek vzájemně vyruší a obsah trezoru zůstane neporušen.

Fantomas: A známka?

Asistent: Tu slízne mechanický jazyk.

Fantomas: Miluji tyhle hračky. Nikdo nemá takové jako já.

Asistent: Jistě, pane. Jsem hrdý na to, že je pro vás můžu po nocích vyrábět.

Fantomas: Však na vás za odměnu také dopadá stín mé slávy.

Asistent: (Ukloní se.)

Fantomas: (Podívá se na hodinky.) Myslím, že je čas, Kranke. Vypusťte Krakena.

(Přibíhá profesor.)

Profesor: (Zmateně křičí.) Poplach, tam, to, vlastně ne to, poplach! Jéééé!

(Přibíhají všichni kromě ředitelky.)

Komisař: Co se stalo?

Profesor: (Křičí a pobíhá.) Tam nic, nic tam, poplach! Hrůza! Tam, tam...

Komisař: (Zastaví ho.) Celou větou, profesore.

Profesor: (Chvíli civí a pak začne zpívat.)

Ze zdi na mě tupě zírá
po trezoru temná díra
poznám tedy bez nesnází,
že tu nepochybně něco schází,
ve zdi byt totiž po dědovi
velký trezor ocelový... (Zarazí se.)

(Viz videoklip Karla Gotta z roku 1965.)

Fantomasová: Mein Gott!

Komisař: Cože! Trezor zmizel?

Profesor: Úplně a definitivně.

Komisař: Jak je to možné? Vždyť je velkej jako kráva a těžkej jako prase.

Profesor: Je fuč.

Komisař: Dámy a pánové, vyhlášu nejvyšší stupeň poplachu. Nikdo se nevzdálí z muzea, dokud nebude trezor nalezen. Profesore, vezměte si padesát policistů ze záloh a prohledejte celou budovu. Cihlu po cihle.

Profesor: Provedu. (Odbíhá.)

Komisař: Dámy a pánové, nyní je nepochybné, že Fantomas je mezi námi a opět udeřil, ale tentokrát se přepočítal, protože přesně tohle jsem očekával. Od rána je celý prostor okolo muzea hermeticky uzavřen. Dvě pěší a jedna tanková divize obklíčily celý prostor. Ve vzduchu je nepřetržitě perut' stíhaček, tucet bojových vrtulníků a do jezírka před budovou byly nasazeny policejní piraně. Nikdo

se tak už od rána nemůže dostat ven ani dovnitř.

Mladík: (Vchází dodavatel pizzy.) Kdo si objednal pizzu?

Komisař: Kde jste se tu sakra vzal?

Mladík: Přijel jsem z města na kole.

Komisař: (Hystericky křičí.) Professore!

(Ten vbíhá na jeviště.)

Komisař: Vysvětlíte mi laskavě, jak sem během totálních bezpečnostních opatření může někdo přijet s kolem na pizze.
(Po chvíli). S pizzou na kole.

Profesor: Já hlídám vevnitř. Vně generál. (Zase odbíhá.)

Komisař: (Křičí.) Generále!

(Generál stojí u mladíka s pizzou a zrovna mu za ni platí.)

Komisař: Generále, to je zrada! Za to se za války střílí!

Generál: (Rozhlíží se nechápavě kolem sebe.) Ale já už střelenej jsem.

Komisař: (Bezmocně se rozhlíží.) Komisař Guiseppe de La Lupa se nikdy nevzdá. (Kouká se na Fantomasovou.) Já tomu přijdu na kloub. (Přejde k asistentovi.) Neexistuje případ, který bych nevyřešil. (Přejde ke kamarádce.) Postavím se každé výzvě. (Přejde před Fantomase a kouká mu přímo do očí.) Fantomas je tady. Vím to. Cítím, jako by mi dýchal přímo do obličeje. (Otočí se k divákům a ukazuje mezi ně.) Najdu ho, ať je kde je. Mně se neschová. (Chvilku kouká před sebe.) No, mezi vámi možná jo. Vás je moc. Ale jednou musí udělat chybu.

(Vchází profesor.)

Profesor: Komisaři! Našli jsme trezor.

Komisař: Konečně aspoň nějaký úspěch. Kde je?

Profesor: Našli jsme ho na ženským haj... Hm. Na dámských toaletách,

prosím pěkně.

Komisař: Jak se tam proboha dostal?

Profesor: Podle stop ho tam pachatel odtlačil.

Komisař: Jak?

Profesor: Na inkriminovaném místě jsme našli čtyři válečky na nudle.

Fantomas: (Chytí se za čelo.) Já ji přetřhnu.

Komisař: Válečky? Zajímavé. Sejmuli jste z nich otisky prstů?

Profesor: To ne, ale sejmuli jsme z nich ty nudle.

Komisař: A co trezor. Je neporušený?

Profesor: Neporušený, otevřený, ale neporušený.

Komisař: A co známka, profesore?

Profesor: To nevím, pane. Jestli je ta známka neporušená, nejde v tuhle chvíli zjistit, protože v trezoru není.

Komisař: (Rozhlíží se podezřívavě kolem sebe.) Dámy a pánové. Od této chvíle vyšetřuji závažný zločin. Někdo ze zde přítomných ukradl vzácnou známku Zelený Mauricius.

(Mezi přítomnými nastal šum.)

Komisař: Jelikož jste všichni do jednoho podezřelí, budu vás muset všechny prohledat. A začnu s vámi. (Ukáže na kamarádku.)

Kamarádka: Ale já beru pět set na hodinu.

Profesor: (Nakloní se ke komisaři.) To nám policejní ředitelství neproplatí.

Generál: Mám nápad. Ať se prohledají navzájem.

Komisař: (Komisař kroutí hlavou.) To už se rovnou můžou prohledat sami.

Generál: Správně. (Nahlas všem sděluje.) Všichni se prohledejte a ten, kdo

známku najde, neprodleně ji odevzdá tady komisaři.

Komisař: (Rezignovaně.) Nebo na hlavní nádraží.

Generál: (Hlasitě opakuje.) Nebo na hlavní nádraží.

Komisař: (Komisař jen mávne rukou.) Nikdo neopustí muzeum bez mého souhlasu. A teď běžte.

Generál: Já taky?

Komisař: (Křičí.) Vy především!

(Komisař chvíli nervózně chodí sem a tam a nakonec také odejde.)

OBRAZ č. 8

(Přichází Fantomas a Fantomasová, každý z jiné strany.)

Fantomasová: Á, pan baron. Jaká čest.

Fantomas: Hezké odpoledne, paní ministryně.

Fantomasová: Tak jak se vám líbí muzeum?

Fantomas: Hezké.

Fantomasová: No a jak jde byznys, pane barone?

Fantomas: Dobrý, fakt dobrý.

Fantomasová: U mě taky.

Fantomas: Tak co? Nechceš to už vzdát?

Fantomasová: Až napršíš a uschneš.

Fantomas: Jak myslíš.

Fantomasová: No, ale nevypadáš nejlíp. Jsi nějakej celej schlíplej.

Fantomas: Mám docela hlad. Na takový akci bych čekal hostinu o bezpočtu chodů s desítkami vybraných lahůdek, a oni tady nemají ani úplně malinkej švédskej stůl.

Fantomasová: Dole jsem viděla skotskej.

Fantomas: Co to je?

Fantomasová: Jeho opak. Švédskej stůl je plnej jídla a skotskej je úplně prázdněj. Právě na něj si ale můžeš položit svačinu, pokud jsi si ovšem nějakou přines.

Fantomas: Musím uznat, že tady má můj jinak dokonalý plán trhlinu. Žádnou jsem si nevezl.

Fantomasová: Já ti ji vzala. (Vyndá svačinu z kabelky.)

Fantomas: Dík. Co bych si bez tebe počal.

Fantomasová: Mohl by sis třeba nějakou ukrást. Jsi přece profík.

Fantomas: (Jen mávne rukou, pustí se do svačiny a jde pryč.)

(Z druhé strany přichází kamarádka.)

Kamarádka: Tak jak?

Fantomasová: Vůbec na sobě nedal nic znát?

Kamarádka: Měla jsem sto chutí na něj skočit, až by z něj lítal latex. A ty mu místo pořádný nakládačky dáš ještě svačinku.

Fantomasová: Hladovej chlap, mrzutej chlap.

Kamarádka: A já svačinu nedostanu? Taky jsem mrzutá. Tlačily jsme ten trezor přes půl patra, a zbytečně. Znamka v něm nebyla.

Fantomasová: Doběhl nás. To jsme mohly očekávat.

Kamarádka: Podcenily jsme ho. Ani nevím proč, ale mám neodolatelnou chuť kvokat.

Fantomasová: Ještě nevyhrál. Musí tu známku dostat ven.

Kamarádka: Měla bys ho prohledat.

Fantomasová: Jestli si ji strčil pod masku, tak nemám šanci.

Kamarádka: Chce to nápad.

Fantomasová: Na něco přijdeme. Pojd', zvu tě do cukrárny.

(Odcházejí. Z druhé strany přichází Fantomas a asistent.)

Asistent: Podařilo se vám něco z vaší paní vytáhnout?

Fantomas: Jen svačinu, ale zaplat' pánbůh za ni.

Asistent: Já myslel stran té známky?

- Fantomas:** Tvářila se, jako by o ní neměla ani ponětí. Dokonalá pokerová tvář. Vyfoukla nám tu známku před nosem, ale vyhráno ještě nemá. Ještě ji musí dostat odsud.
- Asistent:** Vidím, že máte plán B, pane.
- Fantomas:** Můj plán B je dokonalý a současně dostatečně zvrhlý. Je mi opravdu hoden.
- Asistent:** Myslím, že úplně nerozumím.
- Fantomas:** Je to na vás vidět, milý Kranke. Ale to se poddá. Jen musíme najít tu její kamarádku, Její Excelenci velvyslankyni mojí ženy Minervu Kešu. Pojd'te.
- (Odcházejí. Z druhé strany přichází komisař, generál a ředitelka.)
- Ředitelka:** Podívejte, komisaři, já ctím vaše vyšetřovací metody, ale proč jste proboha přestěhoval ten trezor z mé kanceláře na ty záchody?
- Komisař:** Lituji, slečno, ale to udělal Fantomas.
- Ředitelka:** Fantomas by šel přece na pány. Nějak se vám to, komisaři, vymyká z rukou.
- Komisař:** Nebojte. Už brzo bude Fantomas za mřížemi. V podstatě je to jednoduché jako Einsteinova teorie relativity. Stačí chytit známku a Fantomase od ní odtrhnout.
- Ředitelka:** Chcete říct, že kdo má známku, je automaticky Fantomas.
- Komisař:** Přesně.
- Ředitelka:** Jejda.
- Komisař:** Co je vám, slečno? Nějak jste zezelenala.
- Ředitelka:** Případám vám snad jako Fantomas?
- Komisař:** No teď, když se na vás tak koukám.
- Generál:** (Kouká jí na zadek.) Z téhle strany nejspíš ne.

Ředitelka: Víte, komisaři, tu známku mám já. Ale Fantomas nejsem. (Tahá si za obličej.) Vidíte?

Komisař: Vy?

Ředitelka: Nedala jsem ji totiž do toho trezoru.

Komisař: Proč?

Ředitelka: Manipulace s ním je tak pracná, složitá a taky (Špulí rty.) odporná.

Komisař: Chápu.

Ředitelka: (Vyndá z kabelky obálku.) Vemte si ji, komisaři. U vás bude v bezpečí.

(Komisař strká obálku do náprsní kapsy.)

Generál: Tak moment! Jestli máte známku teď vy, tak musíte být Fantomas.

Komisař: To tedy nejsem.

Generál: Takže Einsteinova teorie už neplatí?

Komisař: Jen pro vás, generále.

Generál: Aha. Chápu. Asi proto je relativní.

Komisař: Hlavní je rychle najít pro známku bezpečné místo. Fantomas ji jistě už hledá.

Generál: Mohl bych třeba vjet do muzea tankem. Známkou pak dáme do něj.

Ředitelka: Zásadně protestuji. Všechny generálovy tanky jsou starší pěti dnů.

Generál: Pět dnů? Řekla jste pět dnů, slečno? (Směje se a hned zase zvažní.) Většina z nich pamatuje ještě druhou světovou válku.

Komisař: Tady to nebudeme řešit. Mohl by nás někdo slyšet. Radši to

proberu s profesorem.

Ředitelka: Geniální.

(Všichni odcházejí.)

(Na scénu přichází z jedné strany Fantomasová a zpovzdálí ji pozoruje kamarádka. Ta po chvílce ukazuje Fantomasové, že se blíží profesor.)

Fantomasová: Dobrý den, profesore.

Profesor: Hezký den, paní stínová ministryně.

Fantomasová: Jaké štěstí, že vás vidím, profesore. Velice ráda se totiž sekávám se zajímavými lidmi.

Profesor: Já také. Vy jste tu nějaké viděla?

Fantomasová: Ale já přece mluvím o vás.

Profesor: Ale to ne. (Upejpá se.)

Fantomasová: Profesor policejních nauk, to zní velmi učeně. Vaše poslední přednáška na konferenci Zločin pro jednadvacáté století byla přímo famózní.

Profesor: Na tu si vzpomínám. Ukradli mi tam hodinky.

Fantomasová: Prý také píšete knihy.

Profesor: To ani nestojí za řeč. Napsal jsem všehovšudy objevnou trilogii o italském zločineckém podsvětí pod názvem – Krok do tmy, Krok ve tmě a Krok ze tmy.

Fantomasová: Fascinující, profesore. Jistě jste za svoji práci získal plno ocenění.

Profesor: No to ano. Při vší skromnosti, že. Zrovna minulý měsíc jsem obdržel cenu Patolog roku.

Fantomasová: Pokud jde o mne, jste hrdina. Komisař by bez vás byl jistě úplně ztracen.

Profesor: To víte, jsem jeho profesor.

Fantomasová: Už se něco ví o té ztracené známce?

Profesor: Bohužel nic. Zatím to vypadá, že opět přešlapujeme ve tmě.

Fantomasová: Snad ji nakonec neukradl ten Fantomas?

Profesor: Buď, a nebo ji komisař ztratil. Nebylo by to poprvé.

Fantomasová: Tak vám děkuji, profesore, a brzo zase na shledanou.

Profesor: Těšilo mne, paní ministryně.

(Profesor odchází a přichází kamarádka.)

Fantomasová: Ten profesor je mazanej jako had a slizkej jako liška. Nic jsem z něho nedostala.

Kamarádka: Tak co budeme dělat?

Fantomasová: Zkus něco vyrazit z generála. Je to idiot.

Kamarádka: Provedu. (Salutuje.)

Fantomasová: Počkej tady. Zkusím ti ho nadehnat.

(Fantomasová odchází vlevo, kamarádka čeká. Zprava vyjdou Fantomas a asistent. Kamarádka si jich nevšimne.)

Fantomas: (Mluví tiše, aby ho kamarádka neslyšela.) Hele, máme štěstí.

Asistent: Rozumím, pane, váš plán B. V čem vlastně spočívá?

Fantomas: Půjdete za ní, okouzлите ji a všechno z ní vytáhnete.

Asistent: Cože udělám?

Fantomas: Oblbnete ji. (Strčí do něj směrem ke kamarádce.)

Asistent: Áááá, dobrý den přeji. To je náhodička.

Kamarádka: Hled'me, koho to tu máme. Panskej poskok.

Asistent: Milá jako vždycky. (Pomalů k ní přichází, pořád blíží a blíží.)

Kamarádka: (Všimne si toho.) Víte, Kranke, že mám tvrdý vojenský výcvik. Dokážu zabít holýma ruka dvaceti způsoby a třiceti podzpusoby.

Asistent: (Vyplázne jazyk, rychle dýchá, dá si ruce před sebe na prsa jako panáčkující pejsek.) Přece byste neublížila štěňátku?

Kamarádka: Marně se snažíte. Nic vám nepovím.

Asistent: (Couvá zase k Fantomasovi.)

Fantomas: (Tiše volá.) Použijte kouzlo!

Asistent: (Obrací se ke kamarádce. Mává rukama.) Abraka dabra. Cárý máry, fuk.

Fantomas: (Drží se za hlavu.) Něco novějšího.

Asistent: Dexempo vederex.

Fantomas: (Volá.) Kouzlo osobnosti, ty debile!

(Asistent jde až ke kamarádce, popadne ji kolem pasu, ohne ji, vášnivě a dlouze ji políbí. Pak ji pustí. Kamarádka se narovná, má vyvalené oči a je zjevně úplně mimo.)

Asistent: Tak jak je to s tou známkou?

Kamarádka: (Mluví jako ve snách.) Byla to past. V trezoru ta známka vůbec nebyla.

(Fantomas si s asistentem ukazují palec nahoru.)

Kamarádka: (Intenzivně špulí pusu všemi směry.) Ještě. Ještě.

Fantomas: Bacha! Stará!

(Fantomas a asistent spolu rychle mizí. Vchází Fantomasová.)

Fantomasová: Nemůžu toho zatraceného generála najít.

(Kamarádka pořád špulí pusu.)

(Fantomasová na ni vyjeveně kouká, pak ji praští do zad.)

Kamarádka: (Probere se ze sna.) Co to bylo?

Fantomasová: To bych taky ráda věděla.

Kamarádka: Zdálo se mi, že tu byl Kranke. Ptal se na známku.

Fantomasová: Oni ji nemají?

Kamarádka: Ne. Jsou přesvědčení, že ji máme my.

Fantomasová: A cos mu řekla?

Kamarádka: To nevím, ale ta pusa byla fantastická.

Fantomasová: Já se picnu. Kde ta zatracená známka je! Pojd', rychle najdeme toho generála. Musíme ho zmáčknot dřív než oni.

(Obě odcházejí. Na scénu se vrací Fantomas a asistent.)

Fantomas: Takže ony tu známku nemají?

Asistent: Divné. Ony ji nemají, my ji nemáme. Tady něco nehraje.

Fantomas: To je jedno. Hlavní je, že lov ještě neskončil. Pořád ještě můžeme být vítězi my. Jen musíme rychle zjistit, kdo tu zatracenou známku má.

Asistent: Jenže koho se na to zeptat?

Fantomas: Žádný problém, Kranke. Mám plán C.

Asistent: (Kroučí hlavou.) Komisaře nelíbám.

Fantomas: Ukažte. (Podívá se na asistenta z profilu.) Ne. To by fakt nefungovalo.

Asistent: Uf. (Oddychne si.) Ale co je tedy ten plán C?

Fantomas: Plán je C je prostinký jako vy. Zkrátka vypustíme fámou a budeme jen zpovzdálí pozorovat reakce lidí.

Asistent: Fáma zní blbě. Lepší bude účelová dezinformace.

Fantomas: To je buřt. Hlavně když to těm babám natřem.

(Oba odcházejí.)

OBRAZ č. 9

- Redaktorka:** Milí diváci, vítáme vás u večerních zpráv.
- Redaktor:** Dobrý den.
- Redaktorka:** Máme tu pro vás nejnovější zprávy z Muzea čerstvého umění. Dnes odpoledne, ihned po vernisáži, byla známka Zelený Mauricius ukradena, a to komisaři de La Lupovi přímo pod nosem. Prázdný trezor byl později nalezen na dámských toaletách i s nápisem „Jen jsem se potřeboval vyprázdnit“.
- Redaktor:** Zástupce komisaře profesor Joachim Šnel Langsam k celému incidentu poznamenal, že pachateli známka stejně k ničemu nebude. Podle něj se totiž nedá na černém trhu prodat, protože je zelená. A navíc je už dávno neplatná.
- Redaktorka:** Generál Silvestr K. Štelung oznámil, že jeho vojáci uzavřeli okolí tak hermeticky, že co nevidět v muzeu dojde kyslík.
- Redaktor:** Vrátná muzea Anet Šlofiková měla naopak z ukradení známky nepokrytě radost. Na náš dotaz upřesnila, že se po celou dobu bála, aby Fantomas nezměnil strategii. Měla obavu, že známka zůstane, ale zmizí muzeum.
- Redaktorka:** Komisař de La Lupa je přesvědčen, že známku určitě ukradl Fantomas, protože se domnívá, že Zelený Mauricius je jeho dávný prapředek.
- Redaktor:** I nadále pro vás, vážení diváci, budeme dění v muzeu sledovat. A nyní z domova. Hesla jako kdo nic nedělá, nic nezkazí, práce není zajíc, proto neuteče, nebo seděti stříbro, ležeti zlato, oslovila v letošních volbách většinu voličů.
- Redaktorka:** Volby tak s velkou převahou hlasů vyhrálo hnutí Všechnu moc lenochům, a to i přesto, že pro to vůbec nic neudělalo.
- Redaktor:** Obavy z dalšího povolebního vývoje již vyslovil prezident republiky, protože prakticky nemá koho pověřit sestavením vlády. Hnutí lenochů totiž nemá předsedu. Nikdo ho nechtěl dělat.
- Redaktorka:** Naopak optimismus neskrýval politolog Bohdan Ohryzpero, který

prohlásil, že po letech nejistoty je tu konečně čitelná strana s jasným programem.

Redaktor: Ze světa peněz. Ministerstvu financí se ani letos, přes veškeré úsilí státních úředníků i významnou řeckou pomoc, zase nepodařilo utratit celý státní rozpočet. Ministr financí to komentovat slovy, že by si nejradši nafackoval.

Redaktorka: Z kultury. Do divadla Apokalypsa nepřišel na novou premiéru hry Dnes zavřeno ani jeden divák. Opakuje se tak situace se hrou Rekonstrukce, na kterou během minulého roku také nikdo nepřišel.

Redaktor: Ze sportu. Pražští bezdomovci vytvořili nový rekord. Z nalezeného vajglu jich ještě potáhlo osmapadesát.

Redaktorka: A na závěr dnešních zpráv tu pro vás, milí diváci, máme ještě roztomilé zvířátko. Royi.

(Redaktor si sáhne do podpaží a vyndá ruku s palcem a ukazováčkem u sebe. Ukáže sevřené prsty divákům a pak redaktorce.)

Redaktorka: To je ale roztomilé zvířátko! Jak hezky vrtí zadečkem a jak na mě krásně cení ty svoje kusadýlka.

Redaktor: (Drží prsty u sebe.) Vážení diváci, dnešní zprávy jsou u konce. Přejeme vám hezký večer.

Redaktorka: Na shledanou.

(Oba redaktoři vstanou a redaktor cvrkne zvířátko mezi diváky.)

OBRAZ č. 10

(Na scénu vchází generál. Za ním se vkrádá kamarádka.)

Kamarádka: Pozor! (Zařve hned za ním.)

(Generál se vyšponuje do pozoru.)

Kamarádka: Generále, jsem vrchní inspektorka inspekce ministra obrany, útoku a ústupu a přišla jsem provést kontrolu vámi řízené operace. Tady je můj průkaz.

Generál: (Přestane stát v pozoru.) Vypadá jako slevový kupón na hamburger.

Kamarádka: To protože jsem v utajení.

Generál: Rozumím, madam!

Kamarádka: A stůjte v pozoru, když s vámi mluvím.

Generál: (Srazí paty.) Rozkaz!

Kamarádka: S vaším výkonem nejsem spokojena.

Generál: Nejste první.

Kamarádka: Ale pokud by se váš výkon náhodou zlepšil, mohu zařídit, abyste byl povýšen. Budete nejen generál, ale i admirál s právem nosit všechna svá vyznamenání i na pyžamu.

Generál: To by opravdu šlo?

Kamarádka: V armádě je možné úplně všechno. Tak chcete být povýšen?

Generál: Ano.

Kamarádka: Neslyším.

Generál: (Řve.) Ano, madam!

Kamarádka: Všechno záleží na vaší správné odpovědi. Kde je známka Zelený Mauricius?

Generál: Nevím.

Kamarádka: To je špatná odpověď.

Generál: Já to fakt nevím! (Rozbrečí se.) Prostě to nevím.

Kamarádka: Nebulte. Jste přece chlap.

Generál: To taky nevím.

Kamarádka: Dobrá. Dám vám ještě jednu možnost.

Generál: Poslouchám.

Kamarádka: Dávám vám přímý a supertajný rozkaz. Zjistěte, kde je ta známka, a ihned mi to nahlaste.

Generál: Provedu!

Kamarádka: Odchod.

Generál: (Salutuje a odchází pochodový krokem vpravo.)

(Kamarádka rychle odchází vlevo.)

(Zleva přichází komisař a zprava Fantomas.)

Komisař: Zdravím vás, barone. Bavíte se dobře?

Fantomas: Jistě. Muzeum je vskutku inspirující prostředí.

Komisař: Vážně?

Fantomas: Právě před chvílkou jsem obdivoval naturalistické sousoší pod názvem „Trsající banánové trsy“.

Komisař: (Ohlíží se.) Zajímavé. Já tam nic takového neviděl.

Fantomas: (Utírá si pusku ubrouskem.) Už tam není. Teď je tam zbrusu nová umělecká instalace z rozházených banánových slupek pod názvem

„Slup sem, slup tam“.

Komisař: Ach ti umělci. Jeden jim někdy nerozumí, že.

Fantomas: A jak postupuje vaše pátrání, komisaři?

Komisař: Držím stopu. Jsem jako ohař.

Fantomas: Já nechci pomlouvat, komisaři, ale nelíbí se mi ten váš profesor. Před chvilkou jsem ho viděl vycházet z cukrárny a byl dost zelenej.

Komisař: Jak moc?

Fantomas: Komplet. Snažil se schovávat za kapesník a hodně někam spěchal.

Komisař: Vy naznačujete, že by profesor mohl být Fantomas?

Fantomas: Znáte to. Pod svícnem je hodně vosku.

Komisař: Já myslel, že pod svícnem bývá tma.

Fantomas: Protože je tam hodně vosku, ale žádnéj knot.

Komisař: Děkuji vám, barone. Vaše oznámení ihned ověřím. (Začne nahlas volat.) Professore! Professore!

(Po chvilce na scénu přijde nejistým krokem profesor.)

Profesor: Přejete si, komisaři?

Komisař: Kdepak jste byl?

Profesor: To ani nechtějte vědět. Můžu vám jen říct, že jsem do toho hodně zvracel.

Komisař: Zajímavá krycí historka. Mě ale neoblafnete.

Profesor: Já vám nerozumím.

Komisař: Ale zato já tomu už rozumím. Fantomas měl vždy informace z první ruky, a víte proč? Protože se skrývá za tvář profesora.

Profesor: Koho?

Komisař: Vy jste Fantomas, falešný profesore! Dej mi svoji masku, Fantomasi!

(Profesor couvá na okraj jeviště.)

Komisař: Všichni sem. Okamžitě všichni sem.

(Na jeviště přibíhají všichni herci.)

Komisař: Tohle je Fantomas. Vezmeme mu jeho masku. (Uchopí profesora za tváře. Za něj se postaví postupně všichni herci a chytí se navzájem, až vytvoří hada, aby mohli táhnout jako v pohádce o řepě. Pokud má ansámbl i nějakého dětského herce, tak může v kostýmu myši přijít, uklonit se publiku a připojit se na konec.)

Komisař: Na tři táhneme. Raz, dva, tři. Dej sem masku, Fantomasi!

(Tahají, tahají, had se kroutí. Nakonec toho nechají, protože se profesorovi nepodařilo masku stáhnout.)

Profesor: Copak vám přskočilo?

Komisař: Rozchod. Tady není žádné divadlo. Běžte. Akce končí. Všichni rychle pryč.

(Všichni odcházejí, jen generál stojí stranou a poslouchá. Profesor se prohlíží v zrcátku.)

Profesor: A hele! Vrásky jsou pryč.

Komisař: V pořádku, profesore?

Profesor: (Přestane se sledovat.) Co to proboha bylo?

Komisař: Jen rutinní prověrka.

Profesor: Že vás huba nebolí.

Komisař: A vás?

(Profesor jen mávne rukou.)

Komisař: Tak dost zábavy. Máme tu práci, profesore. Za pět minut se my dva sejdem v zabezpečené zvukotěsné místnosti. Musíme se poradit, jak dál.

Profesor: Co jste říkal?

Komisař: (Křičí mu do ucha.) Ve zvukotěsné místnosti!

Profesor: No jo. Nejsem hluchej.

Komisař: Znátku sice mám, ale Fantomase ne. Musíme rychle něco vymyslet. Čas běží.

(Profesor přikyvuje. Oba odcházejí.)

(Přichází kamarádka, jde do středu jeviště a čeká. Zleva přibíhá generál.)

Generál: (V pozoru.) Generálagent hlásí příchod, madam.

Kamarádka: Tak co máte, skoro admirále?

Generál: Zjistil jsem, že znátku má u sebe komisař. Za pět minut se sejde s profesorem ve zvukotěsné místnosti a budou spolu konzervovat.

Kamarádka: Snad konferovat.

Generál: To taky.

Kamarádka: Jsem s vámi velmi spokojena, admirále. Vy to určitě dotáhnete daleko.

Generál: (Udělá dva kroky zpět.)

Kamarádka: Dál.

Generál: (Udělá další kroky zpět.)

Kamarádka: Ještě dál.

Generál: (Udělá ještě další kroky zpět.)

Kamarádka: (Mávne rukou do dálky.) Mnohem dál.

Generál: (Zasalutuje a odbíhá pryč.)

(Kamarádka dál stojí ve středu jeviště a mne si ruce. Zprava přibíhá asistent a beze slova ji uchopí kolem pasu a vášnivě ji políbí.)

Kamarádka: (Je jako ve snách.) Zjistila jsem, že známku má u sebe komisař. Za pět minut se sejde s profesorem ve zvukotěsné místnosti a budou spolu konzervovat, vlastně konferovat.

(Asistent udělá vítězné gesto a beze slova odbíhá.)

Kamarádka: (Dál stojí jako ve snách a špulí rty na všechny strany.) Ještě. Ještě.

(Asistent znovu vběhne na scénu, luskně prsty a zase odběhne pryč. Kamarádka se lusknutím prstů probere opět k životu. Chvilku se rozhlíží kolem a pak uteče opačným směrem.)

OBRAZ č. 11

(V tomto obraze je nutné jeviště opticky rozdělit na tři části. Stačí paravány, panely nebo i nějaké sloupky, aby bylo jasné, kde kdo má být. Komisař s profesorem je v prostřední části jeviště. Profesor prohlíží přístrojem okolí.)

Profesor: Komisaři, tento přístroj spolehlivě odhalí každý odposlech.

Komisař: Zkontrolujte pečlivě celý prostor. Nevynechejte ani píd'. Pamatujte, profesore, že i lidi mají uši, natož pak stěny.

Profesor: Za malou chvíli bude proti téhle místnosti Oválná pracovna Bílého domu vypadat jako ukecaná domovnice.

Komisař: To je dobře. Nechci, aby nás Fantomas slyšel.

(V levé části jeviště se objeví Fantomas s asistentem. Asistent přikládá ucho k fiktivní stěně (paravánu, panelu apod.), poslouchá, co se děje ve vedlejší místnosti, kde profesor hledá odposlech. Stěna je pro potřeby hry jen jako, tj. herci se chovají, jako by mezi levou částí jeviště a jeho středem byla zeď.)

Asistent: Není nic slyšet. Stěna je příliš silná.

Fantomas: Máte ten přístroj?

Asistent: Jistě. (Vyndá nějaký přístroj a dá ho ke stěně.) Jde o nejnovější výkřik odposlechové techniky.

Fantomas: Jiné ani nepoužívám.

Asistent: Jistě, pane. Těchhle mašinek na světě moc není. V USA mají jen jednu a tu má CIA. Odposlouchává s ní FBI.

Fantomas: Kde jste ji sehnal?

Asistent: Černý trh, pane. Na žlutém kontinentě.

Fantomas: Co prodejce? Je na něj spoleh?

Asistent: Ani nevím, pane. Byl to takovej drsnej týpek. Moc toho nenamluvil. Vlastně řekl jen dvě slova.

Fantomas: Dvě? Jaký?

Asistent: Neumim českííí.

Fantomas: Tak už toho komisaře napíchněte, ať víme, co má za lubem.

Profesor: Jsem hotov. Stěny, strop, podlaha, všechno bez štěnic.

Komisař: Takže spolu můžeme mluvit bez obav?

Profesor: Ještě jedno opatření, komisaři. Aktivní elektronická rušička.
(Postaví krabičku na zem a zapne knoflík.)

(Komisař něco říká, ale není nic slyšet. Jen otvírá pus, po chvilce začíná zběsile gestikulovat rukama.)

(Profesor na krabičce něco přepne.)

Komisař: Professore, proboha, venku nás nemají slyšet! My se slyšet musíme.

Profesor: Promiňte. Špatný knoflík.

Asistent: Něco mi v tom vrčí. Vůbec nic neslyším.

Fantomas: Tak s tím rychle něco udělejte.

Asistent: (Asistent manipuluje s přístrojem.) Asi nás ruší. Myslím, že máme problém, pane.

Fantomas: Slovo problém se mi vůbec nelíbí.

Asistent: Bohužel, pane. Zapomněl jsem k tomu koupit rušičku aktivního rušení.

Fantomas: Mám tomu rozumět tak, že uslyšíme prd?

Asistent: Ještě míň.

(V pravé části jeviště přichází Fantomasová a staví se k opačné fiktivní stěně spolu s kamarádkou. Přikládá k fiktivní stěně hrnec.)

Komisař: Takže, profesore, nyní už můžeme klidně hovořit a nikdo nás neuslyší?

Fantomasová: Piš! Můžeme klidně hovořit a nikdo nás neuslyší?

(Kamarádka zapisuje.)

Profesor: Jistě, pane.

(Zleva se Fantomas s asistentem marně pokouší slyšet něco přes stěnu.)

Komisař: Musíme změnit taktiku. Fantomas je mazanější, než jsem si myslel. Jak se ukázalo, nemůžeme známku nechat v trezoru. Není to bezpečné.

Profesor: Mám nápad.

Komisař: Jaký?

Profesor: Schováme ji jinde.

Komisař: To mě taky napadlo. Ale dřív.

Profesor: Vy jste šéf.

Komisař: Jasně. Hned potom, co mi napadlo tohle, položil jsem si další důležitou otázku.

Profesor: Kam?

Komisař: Vy máte říct: Jakou?

Profesor: Jakou?

Komisař: Kam?

Profesor: Že mě to nenapadlo.

Komisař: Možností je tu hodně. Jen výstavních exponátů je tu několik set. Jenže Fantomas má oči a uši všude. Možná má v muzeu i nějakého komplice.

(Fantomas marně poslouchá za stěnou, Fantomasová vše potichu diktuje kamarádce.)

Komisař: A pak mě to napadlo! Co podle vás, profesore, Fantomas dělá

právě teď?

Profesor: Hledá Zeleného Mauricia.

Komisař: A o co se přitom snaží?

Profesor: Uspět?

Komisař: Ne. Vlastně to taky, ale hlavně se mi snaží vyhnout. Chce mi vyfouknout tu známku, ale nechce, abych ho při tom chytil za ruku. Takže jsem Zeleného Mauricia ukryl přímo u sebe.

Profesor: To není blbý.

Komisař: Taky nejsem žádnéj malej blbec.

Profesor: A máte ho na bezpečném místě?

Komisař: Jistě. Schoval jsem si ho do kapsičky u trenek, a abych pro případy Fantomase zmátl, tak jsem si je dal obráceně. Kapsičkou dopředu.

Profesor: (Svraští čelo a zatváří se hodně útrpně.) Auvajs.

Komisař: Jasně. Trochu to řeže v rozkroku, ale časem si zvyknete.

Profesor: Mohu toho Mauricia vidět?

(Komisař se otočí zády k divákům a profesor mu nakoukne do kalhot.)

Profesor: (Překvapeně.) Ten je velkej.

Komisař: Tohle je Mauricius.

Profesor: Ten je malej.

Komisař: Malej, ale bezpečnej.

(Oba se otočí zpět.)

Profesor: Skutečně geniální. I kdyby nakonec Fantomas zjistil, kde Mauricius je, a strčil vám ruce do kalhot, tak mu na ně rovnou nasadíte pouta.

- Komisař:** Přesně to je můj plán.
- Profesor:** A co teď vlastně budeme dělat my?
- Komisař:** Fantomas tápe. Už ví, že známka není v trezoru, a tak ji intenzivně hledá, a my budeme nenápadně sledovat, kdo z hostů nejvíc šmejdí po muzeu. Fantomas má míň než málo času, takže musí spěchat a nakonec určitě udělá chybu.
- Profesor:** Jakože vám bude zírat na kalhoty?
- Komisař:** Třeba. Tak pojd'me, milý profesore, jdeme šmírovat.
- Fantomasová:** (Sundává hrnec ze zdi.) Máme nový cíl. Musíme se komisaři dostat do kalhot.
- Kamarádka:** Hodně štěstí, drahá.
- Fantomasová:** Snad mě v tom nechceš nechat samotnou?
- Kamarádka:** To ne. Jsme přece přítelkyně. Samozřejmě ti dál budu krýt záda. Ovšem na vzdálenost minimálně deseti trenek od komisaře. (Ukazuje vzdálenost jednu vedle druhé.)
- Fantomasová:** Komisaře zvládnou. Pojd'. Dostala jsem skvělý nápad.
- (Obě odcházejí.)
- Asistent:** Co budeme dělat, pane?
- Fantomas:** (Fantomas je zklamaný, že nic neslyšel.) Nic. Vůbec nic. Kašlu na tu pitomou známku. Když budu chtít vidět něco zelenýho, tak se podívám do zrcadla.
- (Naštvaně odchází. Asistent v uctivé vzdálenosti od něho také.)

OBRAZ č. 12

(Je zatažená opona, aby se scéna opět mohla změnit z muzea na sídlo Fantomase. Hra se odehrává před oponou.)

Ředitelka: (Loučí se s Fantomasovou, kamarádkou, Fantomasem, asistentem profesorem a komisařem.)

Děkuji vám, přátelé, že jste poctili naše muzeum svojí vzácnou návštěvou, a zároveň je mi velmi líto, že tu nemůžete zůstat déle. Bohužel v našem muzeu musí být čerství i hosté.

(Všichni si s ředitelkou potřásají rukou.)

Fantomasová: Bylo to famózní.

Asistent: Inspirující.

Kamarádka: Kreativní.

Fantomas: Vyčerpávající.

(Všichni se loučí a odcházejí. Na scéně zůstává jen Fantomasová s komisařem.)

Fantomasová: Udělal jste na mě velký dojem, komisaři.

Komisař: To dělám běžně.

Fantomasová: (Jde ke komisaři blíž a blíž.) Máte obrovské fluidum. Ženy vám jistě musí padat k nohám po celých tuctech.

Komisař: Nechci se chlubit, ale jsem pořádněj kus Itala.

Fantomasová: (Stojí přímo před ním. Oba jsou bokem k divákům. Je na něj těsně nalepená. Rukama ho hladí po ramenou a dívá se mu přímo do očí.) Máte neuvěřitelně silná ramena, anticky ostře řezanou tvář, velké a hluboké oči a váš pohled je nesmlouvavý, mužný a tvrdý.

Komisař: Nejen pohled.

Fantomasová: A co víc, komisaři, jste ruka zákona. Jsem si jistá, že nás toho Fantomase brzo zbavíte. (V ten moment komisaři z kalhot prudce

vytáhne trenýrky. Ten si toho nevšimne.)

Komisař: (Odtáhne se od ní a otočí se k divákům.) O tom nemůže být pochyb. Fantomase dostanu. Dřív nebo později. Já to cítím.

Fantomasová: (Přičichne k trenýrkám.) Taky to cítím. (Pak je strčí do kabelky.) Drahý komisaři, bohužel už musím jít, abych nezmeškala vládní stínové letadlo. Pokud někdy přijedete na Alcatraz, budete mým hostem.

Komisař: To by mohlo být zajímavé. Hodně jsem o Alcatrazu slyšel.

Fantomasová: Je vidět, že jste muž širokého a hlavně dalekého rozhledu.

Komisař: Paní stínová ministryně, bylo mi ctí. (Políbí jí ruku a oba odcházejí).

OBRAZ č. 13

(U Fantomasů doma. Fantomas je zase v zelené masce.)

- Fantomas:** To byl tedy vypráskaný víkend. Jsem rád, že už jsme doma.
- Fantomasová:** Co ti zase vadí? Vždyť to bylo fajn.
- Fantomas:** Trpěl jsem tam jako zvíře. Strávil jsem dva dny v muzeu, kde nebylo co ukrást.
- Fantomasová:** To je fakt, ale na druhou stranu jsme si ověřili jednu starou pravdu.
- Fantomas:** Jakou?
- Fantomasová:** Kde nic není, ani Fantomas nebere.
- Fantomas:** Neříkej, že se ti tam líbilo.
- Fantomasová:** No jasně. Kdy naposledy jsi mě vzal někam mezi lidi?
- Fantomas:** Pozor, drahá! Pokud si vzpomínám, tak jsme tam nebyli pro zábavu. Šlo o spor kdo s koho.
- Fantomasová:** Správně.
- Fantomas:** Jenže nebylo co ukrást, takže nikdo s nikoho.
- Fantomasová:** Ne tak úplně, miláčku. Já jsem ukradla trezor.
- Fantomas:** Omyl. Jen jsi ho přemístila, ale nevykradla.
- Fantomasová:** Protože byl prázdný.
- Fantomas:** Navíc jsi přišla o čtyři válečky na nudle, takže jsi v mínusu.
- Fantomasová:** A co máš ty, borče?
- Fantomas:** No promiň. Mám svoji úroveň. Věci pod milión dolarů neberu.
- Fantomasová:** A co Zelený Mauricius?

- Fantomas:** Pche. Komisařova vějička. Kdoví, jestli ta známka má vůbec nějakou cenu. Slavný komisař Giuseppe de La Lupa se rozhodl nastražit na mě, Fantomase, past, ale nějak v tom fofru zapomněl na to, že mě může chytit jen při činu. Jenže z toho muzea nešlo vzít ani roha.
- Fantomasová:** Jinými slovy, přišel jsi s prázdnou.
- Fantomas:** My oba jsme přišli s prázdnou, miláčku.
- Fantomasová:** Pomalu s tou flintou, zelenoočko. (Otevírá přitom kabelku.) Já přece jen něco mám. (Vytahuje komisařovy trenýrky.)
- Fantomas:** Trenclé?
- Fantomasová:** To jsou originál trenýrky komisaře de La Lupy. Ještě jsou teplý.
- Fantomas:** Trenclé jako trenclé. Jak mi chceš dokázat, že jsou zrovna jeho?
- Fantomasová:** Jsou jeho, na mou duši, na psí uši, na kočičí svědomí.
- Fantomas:** Povídali že mu hráli. Já osobně bych komisaře odhadoval spíš na tanga.
- Fantomasová:** Koukni. (Ukazuje je.) Je tam komisařova DNA.
- Fantomas:** (Nakoukne do trenek.) Miláčku, tohle není DNA.
- Fantomasová:** (Mávne rukou.) Důležitý je ovšem obsah zadní kapsičky. (Vytáhne poštovní známku.) Komisařův Zelený Mauricius.
- Fantomas:** Nekecej! (Nevěřicně si známku prohlíží.)
- Fantomasová:** Tak kdo vyhrál, he. Teď mluv.
- Fantomas:** To není možný! (Rozbrečí se.) Tohle nepřežiju! To je můj konec.
- Fantomasová:** (Hladí ho po hlavě.) Nebul. No tak, maminka je s tebou. To bude dobrý. I tak tě mám ráda.
- Fantomas:** Co teď budu dělat? Vždyť já nic jinýho neumím.

- Fantomasová:** A víš, že to celý nakonec přece jen bylo k něčemu dobrý? Za ty dva dny jsem pochopila něco důležitého.
- Fantomas:** A co jako?
- Fantomasová:** No že kluci vlastně nikdy nevyrostou. To žádná ženská na světě nezmění. Z toho plyne, že nemá cenu bránit chlapovi v jeho koníčcích.
- Fantomas. To myslíš vážně? (Utírá si slzy.) Takže můžu krást dál?
- Fantomasová:** Když tě to baví.
- Fantomas:** Já to miluju!
- Fantomasová:** No a ty trenýrky pošleme do Třesku plesku. (Bere do ruky velkou obálku.)
- Fantomas:** Drsný. Tenhle bulvár dokáže rozbřčet i cibuli.
- Fantomasová:** Neměl si s námi komisař začínat. Fantomasovi nejsou žádná béčka.
- Fantomas:** (Pokyvuje hlavou.) Víš co, brouku? Myslím, že bychom to neměli posílat nevyplaceně. Dej sem toho Zelenýho Mauricia. (Lepí ho na obálku.)
- (Oba spolu pomalu odcházejí ze scény.)
- Fantomas:** Víš co, mámo? Ať to pošle Kranke a my už půjdeme na kutě.
- Fantomasová:** Máš pravdu, táto. Taky jsem už ňáká utahaná.
- Fantomas:** Ale namažeš mi ještě záda.
- Fantomasová:** To víš, že jo, táto.
- (Ke stolu TV ŠOK zasedají redaktori.)
- Redaktorka:** Vážení diváci, vítáme vás u mimořádných nočních zpráv TV Šok.
- Redaktor:** U zpráv vás vítají Lucy a Roy. Hezký den.

- Redaktorka:** Podle zpráv našeho zvláštního zpravodaje přímo z místa nečinu se komisaři de La Lupovi opět nepodařilo Fantomase dostihnout.
- Redaktor:** A podle zpráv z více ověřených zdrojů dokonce ani zahlédnout.
- Redaktorka:** Fantomas tak opět potvrdil svoji pověst o tom, že je nepolapitelný.
- Redaktor:** To není ovšem nic nového. To se děje tak pravidelně, že bychom vás s tím v našich zprávách už ani neobtěžovali. Tentokrát se ale Fantomas rozhodl komisaři vrátit úder.
- Redaktorka:** V dnešním bulvárním deníku Třesky plesky byla hned na první stránce uveřejněna fotografie trenýrek, které byly komisaři během tohoto víkendu ukradeny.
- Redaktor:** Komisař nejprve popřel, že by inkriminované trenýrky byly jeho, ale poté co se k němu seběhli všichni policejní psi, to připustil. Odmítl ovšem spekulaci, že by ztráta trenýrek mohla znamenat z ostudy kabát.
- Redaktorka:** Nakonec se podařilo zachránit i vzácnou poštovní známku známou jako Zelený Mauricius, neboť se ji šéfredaktorce bulvárního deníku, díky jejím bohatým zkušenostem s pěti rozvody, podařilo z obálky bezpečně odlepit nad horkou párou.
- Redaktor:** Na závěrečné tiskovce komisař zpočátku zcela klidně a věcně hodnotil proběhlou policejní akci jako zdařilou, neboť Fantomas nakonec nic neukradl. Časem ale svůj italský temperament již nedokázal tolik krotit a na adresu Fantomase doslova chrlil gejzír invektiv.
- Redaktor:** Zástupce naší televize to suše komentoval těmito slovy: „Kdyby se z posledních deseti minut projevu komisaře de La Lupy vynechala slova jako Madonna mia, stupido, kretino nebo kornuto (Ukazuje ukazováčkem a malíčkem parohy.), tak by komisař v podstatě mlčel.“
- Redaktorka:** Poslední věty již byly plně v nářečí sicilského podsvětí a tudíž pro našince zcela nesrozumitelné. Náš televizní tlumočník z italštiny si tyto věty mnohokrát poslechl ze záznamu, ale jedině, co s výrazným pokrčením ramen konstatoval, bylo, že je to takový překladatelský oříšek.

Redaktor: Nakonec s lehkou licencí připustil, že by překlad mohl znamenat něco jako: „Jen počkej, zajíci“.

Redaktorka: Poté komisař opustil policejní ředitelství zadním východem, nasedl do svojí gondoly a odplul směrem do Itálie.

(Redaktorům někdo přinese papír.)

Redaktor: A na závěr tu pro vás máme ještě jedno upozornění. Jak jste si jistě všimli, milí diváci, tak my všichni jsme po celou dobu byli zde, na jevišti. Máme proto dokonalé alibi pro případ, že byste při odchodu zjistili, že vám chybí peníze, platební karty, šperky nebo spodní prádlo.

Redaktorka: Ale i kdybyste svoje cennosti po celou dobu představení pevně svírali v rukou, tak by vám to nejspíš nebylo nic platné. Proti klanu Fantomasových nemá nikdo šanci. Nebude to totiž dlouho trvat a stanou se vládci tohoto

Redaktor: nebo jiného

Redaktorka: světa.

(Přicházejí ostatní herci.)

Redaktor: (Vstává a drží prsty do V jako vítězství.) Fantomas na Hrad!

(Přicházejí ostatní herci.)

(Konec.)